

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 1 Pv 140/20/1103-29
EEČ: 2-10-918-2020

Bratislava III 17.12.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno c Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, XXXXX XXXXX, Irán

adresa na doručovanie písomností: XXXXX XXXXX, Slovensko

povolanie: študent

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno c Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.03.2020 v čase o 15.00 h v Bratislave na ulici XXXXX fyzicky napadol svoju matku Leilu XXXXX a to tak, že ju chytil za vlasy, stiahol ju k podlahe, kde ju prisadol, kolenom jej zatlačil na pravú ruku a opakovane ju udieral päšťou do hlavy a krku, načo jeho otec, XXXXX, v snahe zabrániť pokračovaniu v útoku k nim pristúpil a udrel ho do tváre, obvinený sa postavil, odišiel do kuchyne, odkiaľ si zobral nôž, ktorým porezal XXXXX na ruke v oblasti medzi palcom a ukazovákom a následne ako chcel XXXXX odísť do spálne, obvinený ho polial vriacou vodou z elektrickej varnej kanvice, pričom mu zasiahol krk, rameno a ľavú časť chrbta, čím spôsobil poškodenému XXXXX povrchové popálenie menej ako 6 percent povrchu tela s dobou liečenia do 7 dní a poškodenej Leile XXXXX povrchové poranenie pravého predlaktia bez zlomeniny s dobou liečenia do 7 dní,

Okresnému úradu XXXXX, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, XXXXX,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona č. 372/1990 Zbierky zákonov o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX Mesto – západ uznesením spisovej značky ORP - 353/NMZ-B3-2020 zo dňa 24.03.2020 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Efran XXXXX pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno c) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 22.03.2020 v čase o 15.00 h v Bratislave na ulici XXXXX fyzicky napadol svoju matku Leilu XXXXX a to tak, že ju chytil za vlasy, stiahol ju k podlahe, kde ju následne prisadol a kolenom jej sadol na pravú ruku a následne ju opakovane udieral päťou do hlavy a krku, načo jeho otec XXXXX v snahe zabrániť pokračovaniu v útoku k nim pristúpil a udrel ho fackou do tváre, obvinený sa postavil, odišiel do kuchyne, kde si zobral nôž, ktorým porezal XXXXX na ruke a to v oblasti medzi palcom a ukazovákom a následne ako chcel XXXXX odísť do spálne ho obvinený polial vriacou vodou z elektrickej varnej kanvice, pričom mu zasiahol krk, rameno a ľavú časť chrbta, čím spôsobil poškodenému XXXXX popáleniny II. stupňa ľavého ramena a krku s intaktnými bulami a poškodenej Leile XXXXX zlomeninu vretennej kosti na pravej ruke s doposiaľ neurčenej dobou liečenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania predložil vyšetrovateľ Policajného zboru na Okresnú prokuratúru XXXXX III vyšetrovací spis s návrhom na postúpenie veci podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že návrh vyšetrovateľa Policajného zboru je dôvodný.

Skutok tak, ako bol popísaný v uznesení o vznesení obvinenia, mal znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Tohto trestného činu sa dopustí ten inému úmyselne ublíži na zdraví a taký čin spácha na chránenej osobe.

Ublížením na zdraví sa podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V aplikačnej praxi sa pre posúdenie zranenia, ako ublíženia na zdraví, ustálila doba liečenia minimálne 7 dní.

Chránenou osobu sa podľa § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona rozumie blízka osoba.

Blízkou osobu podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec

a manžel, iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté na základe trestného oznámenia XXXXXho, otca obvineného, ktoré podal 23.03.2020 o 15.10 h priamo do zápisnice na Obvodnom oddelení PZ Nové Mesto – západ. I keď sa skutok stal deň pred podaním trestného oznámenia z jeho výpovede vyplynulo, že bezprostredne po incidente kontaktovali políciu. Po jej príchode išli na ošetrovanie do nemocnice. Boli poučení o možnosti podať trestné oznámenie s tým, že ak to využijú, majú prísť v pondelok.

Obvinený spáchanie skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie priznáva len pokiaľ ide o útok na jeho otca vriacou vodou. V ostatnej časti skutok popiera. Z jeho strany ide skôr o postavenie obete, ktorá odvracala útok rodičov. Priznáva tiež však, že matku napadol ako prvý po tom, ako mu vytrhla z ruky mobil, keďže hudbu počúval veľmi nahlas. Ťahal ju za vlasy. Priznáva tiež, že z kuchynskej linky v momente, keď ho od nej otec odtiahol a zatlačil na zem, zobral nôž. Vtedy obaja rodičia od neho odstúpili, prešli cez chodbu a smerovali do spálne. Vtedy zobral kanvicu s horúcou vodou a ako na neho kričali, že zavolajú políciu a nechajú ho deportovať z krajiny, obliat otcovi chrbát horúcou vodou. Nemôže tomu uveriť, že jeho mama má zlomenú ruku, nakoľko jej nič neurobil, nenapadol ju a ani ju do ruky neudrel. Držal ju len za vlasy.

Pred vyšetrovateľom Policajného zboru svoju výpoveď doplnil a uviedol, že celé konanie ho mrzí, je mu to veľmi ľúto. Nevie však, ako došlo k zraneniu jeho matky.

Po začatí trestného stíhania boli obaja poškodení vypočutí v procesnom postavení svedka – poškodeného. Po zákonom poučení podľa § 130 Trestného poriadku, ktorý nevyužili, popísali priebeh incidentu a vypovedali v podstate tak, ako je ustálené v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia. Obaja z konania ich syna mali strach – obavu žiť s ním v spoločnej domácnosti po tom, čo sa stalo. Nikdy v minulosti podobné problémy so synom nemali. Len raz tu na Slovensku, 01.01.2020 napadol XXXXX tak, že vytrhol zo steny vešiak a pohrýzol ho do ruky. Vtedy ich syn potreboval intervenciu psychiatra, ošetrovanie a liečenie odmietol a odmieta doteraz. Obaja poškodení potvrdili, že ich syn má psychické problémy, počuje rôzne hlasy, vidí rôzne osoby, ktoré ho majú sledovať. Z mobilného telefónu si vymazal všetky kontakty, s nikým nekomunikuje, je úplne izolovaný.

Po vznesení obvinenia každý z poškodených využil právo dané mu ustanovením § 130 odsek 1 Trestného poriadku a odmietli vo veci vypovedať, nakoľko nechcú privodiť trestné stíhanie ich synovi. Dodali však, že trestné oznámenie podali preto, aby dostali pomoc a radu ako dostať ich syna k psychológovi.

Pred vyšetrovateľom Policajného zboru obaja síce odmietli opakovane po poučení vypovedať no uviedli, že syn mal vtedy amok, chceli, aby išiel na psychologické vyšetrenie. Chcú stiahnuť trestné oznámenie.

Poškodená dodala, že predlaktie pravej ruky mala v dlahe, po piatich dňoch išla na röntgen. Povedali jej, že ruka nie je zlomená. Potom ju mala voľnú, nebola nijako obmedzovaná, cvičila, upratovala, varila. Na rehabilitáciu nechodila. Liečila sa asi päť dní. Prisľúbila doložiť CD z vyšetrenia.

Poškodený do vyšetrovacieho spisu doložil vlastnou rukou podpísaný list, datovaný dňom 28.07.2020 v ktorom žiada ukončiť vyšetrovanie, nakoľko všetko už majú pod kontrolou a žijú spolu bez problémov.

Svedok XXXXX vypovedal, že bol vyslaný na preverenie oznámenia na Kramároch, kde malo dôjsť k roztržke medzi synom a rodičmi. Oznamovateľom bol otec, ktorý uviedol že syn napadol jeho i manželku, odmieta robiť, on ho živí, pričom pri hádke obliat oznamovateľa horúcou vodou z rýchlovarnej kanvice na chrbát a matke spôsobil pomliaždeninu ruky. Na mieste odmietli podať oznámenie na syna a tiež odmietli privolať lekársku pomoc, chceli len, aby ich syn odišiel z bytu. Za ich prítomnosti si pobalil veci, otcovi odovzdal kľúče a z miesta odišiel. Dodal, že žena si držala ruku, sťažovala sa na jej bolesť, oznamovateľ im ukazoval chrbát, ktorý mal začervenaný. Na zemi bola rozliata voda. Poučili ich, že trestné oznámenie môžu podať aj dodatočne, rovnako tak môžu ísť dodatočne aj na ošetrovanie.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú lekárske správy svedčiace o zraneniach každého z poškodených. Poverený príslušník Policajného zboru vyhotovil fotografie oboch poškodených po ich ošetrovaní, škrabance na krku a modrinu pod okom obvineného.

Z dôvodu posúdenia zranení oboch poškodených, ktoré utrpeli v dôsledku fyzického napadnutia ich synom, bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, prof. XXXXX

V nadväznosti na závery znaleckého posudku, ktorý vypracoval pod číslom 56/2020 došlo k posúdeniu konania obvineného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a následne i k zmene vecnej príslušnosti na strane orgánu činného v trestnom konaní z dôvodu, že zranenie poškodenej Leily XXXXX, popísané ako zlomenina vretennej kosti na pravej ruke si podľa jeho vyjadrenia vyžadovalo liečbu s následnou rehabilitáciou viac ako 42 dní.

To znamená, že na strane poškodenej došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, ktorou sa v zmysle § 123 odsek 3 písmeno i) odsek 4 Trestného zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Zranenie poškodeného XXXXX zhodnotil ako popálenie II. stupňa na 6 percentách tela, s adekvátnou dobou liečenia 3-4 týždne.

Na základe doplnených lekárskeho správ a CD z vyšetrenia oboch poškodených bol vypracovaný prof. XXXXX, CSc pod číslom 115/2020 dodatok k znaleckému posudku. Z jeho záverov vyplýva, že pokiaľ ide o zranenie Leily XXXXX pri RTG kontrole nebola potvrdená zlomenina ani nalomenie pravého predlaktia, čo si znalec overil na priloženom CD nosiči. Konštatuje preto, že od samého začiatku sa jednalo len o povrchové zranenie pravého predlaktia bez zlomeniny, s dobou liečenia do 7 dní. Z medicínskeho hľadiska úraz klasifikuje ako ľahký.

K zraneniu XXXXX uviedol, že ide o povrchové popálenie menej ako 6 % povrchu tela, s dobou liečenia do 7 dní. Preto zranenie z medicínskeho hľadiska považuje za ľahký úraz.

V rámci prípravného konania vyvstala potreba skúmať duševný stav obvineného. Zo záverov znaleckého posudku XXXXX, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že obvinený XXXXX pri vyšetrení a ani v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou poruchou. Vedel rozpoznať protiprávnosť činu a rovnako aj ovládať svoje konanie. Je v starostlivosti sexuológa, je mu predpisované antidepresívum, ktoré však neovplyvňuje jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Obvinený je schopný chápať zmysle trestného konania. Znalec nenavrhuje uloženie ochranného liečenia. Pobyť na slobode obvineného nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Podľa § 8 Trestného zákona trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone, ak tento neustanovuje inak.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečinom je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcom 5 rokov.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Konanie obvineného bolo počas skráteného vyšetovania modifikované a následne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Tohto prečinu sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, čin spácha na chránenej osobe a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví, za čo sa potrestá trestnom odňatia slobody na 2 až 5 rokov.

Skutková podstata je jedným z formálnych znakov trestného činu. Rozumieme ňou súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Základnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu je objekt trestného činu, objektívna stránka trestného činu, páchatel' trestného činu a subjektívna stránka trestného činu. Všetky tieto štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate trestného činu obligatórne. Existujú v každej skutkovej podstate trestného činu, aj keď v nej nie sú výslovne uvedené. V prípade, ak by niektorý z týchto znakov chýbal, nešlo by v danom prípade o trestný čin.

V posudzovanom prípade som dospela k záveru, že tu absentuje objektívna stránka trestného činu, ktorá vyjadruje jeho vonkajšiu charakteristiku. Obligatónnymi znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Konaním je prejav vôle v reálnom svete formou pohybu alebo zdržania sa pohybu (aktívny alebo pasívny prejav ľudskej vôle). Má dve zložky: fyzickú (pohyb alebo zdržanie sa pohybu) a psychickú (vôľa), ktoré vytvárajú vnútornú jednotu. Konaním v zmysle § 122 odsek 1 Trestného zákona sa rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' podľa okolností a svojich pomerov povinný.

Následkom rozumieme porušenie alebo ohrozenie chránených spoločenských

vzťahov.

Medzi konaním a následkom musí existovať príčinný vzťah (nexus causalis) Príčinou následku je len také konanie, bez ktorého by následok nikdy nenastal, resp. by nenastal spôsobom, ktorým nastal.

V danom prípade možno uzavrieť, že obvinený ako trestnoprávne zodpovedný subjekt fyzicky atakoval svojich rodičov, otca i matku, spôsobil im zranenia, ktoré však z hľadiska právneho posúdenia možno hodnotiť len ako priestupok. To znamená, že následok, ktorý spôsobil každému z poškodených nie je možné posúdiť ako ublíženie na zdraví, ktorým je také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Tak ako je už vyššie uvedené, pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví je nevyhnutné, aby doba liečenia a s tým súvisiaceho sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného trvala viac ako 7 dní.

Keďže ani u jedného z poškodených doba liečenia v zmysle modifikovaného znaleckého posudku nepresiahla viac ako 7 dní, ani jeden z poškodených nebol obmedzený dlhší čas v obvyklom spôsobe života, konanie obvineného nenapĺňa znaky trestného činu ublíženia na zdraví, avšak môže ísť o priestupok podľa § 49 odsek 1 písmeno d), písmeno e) zákona č. 372/1990 Zbierky zákonov o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, o ktorom bude konať príslušný správny orgán.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetovania alebo skráteného vyšetovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Adriana Jesztrebiová
prokurátorka